

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Επί της προτάσεως νόμου «περί αυτομάτου επέκτασεως στους δημοτικούς υπαλλήλους των εις τους δημοσίους υπαλλήλους άρρωστών διατάξεων».

Πρός την Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Εἶναι γνωστὸ ὅτι οἱ δημοτικοὶ υπάλληλοι ἀποτελοῦν ἓνα τμήμα τῆς δημοσιοὑπαλληλικῆς τάξεως καὶ ἔχουν ἐξομειωθεί πρὸς αὐτὴν πληρὸν ὅμως δὲν ἀπολαμβάνουν ὄλων τῶν προνομίων (βαθμολογικῶν, μισθολογικῶν κλπ.) τῶν δημοσίων υπαλλήλων καὶ τοῦτο διότι τὰ κατὰ καιροὺς εἰσαγόμενα καὶ ψηφισθέντα ἀπὸ τῆ Βουλῆ σχέδια νόμων, ἄλλοτε μὲν δὲν προβλέπουν τίποτα γιὰ τοὺς δημοτικούς υπαλλήλους, ἄλλοτε δὲ προβλέπουν τὴν επέκτασιν τῶν διατάξεων τοῦ κάθε νομοσχεδίου καὶ σ' αὐτούς, ἀλλὰ ζυγκτικῶς καὶ κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν μὲ ἀποτελεσματὸν οἱ υπάλληλοι αὐτοὶ νὰ μὴ γνωρίζουν ἂν θὰ εὐεργετηθῶσιν τελικὰ ἀπὸ τὴν ἀναμενόμενη αὐτῆ κοινῆ ἀπόφασιν, ἐξ ὁλοκλήρου, κατὰ ἓνα μέρος ἢ καὶ καθόλου.

Καὶ ἀρχίζουσιν ν' ἀγωνισθῶσιν, ν' ἀγωνίζονται, νὰ ἐπισκέπτονται καὶ νὰ ἐνοχλοῦν καθ' ἡμερὶνὰ τοὺς ἀρμοδίους Ὑπουργούς, τοὺς βουλευτὰς συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως καθὼς καὶ ἄλλους παράγοντες προκειμένου νὰ πετύχουν ἓνα πρᾶγμα τὸ ὁποῖο τοὺς ἀνήκει δικαιοματικά.

Εἶναι πολλὰς οἱ περιπτώσεις αὐτὲς ἀπὸ τίς ὁποῖες θ' ἀναφερθῶμε σὲ δύο μόνο οἱ ὁποῖες εἶναι καὶ πρόσφατες:

1) Μὲ τὴν παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ Ν. 754/78 «περὶ νέου μισθολογικοῦ κλπ.» παρεχόταν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ παρέχεται ἡ δυνατότητα τῆς επέκτασεως ὄλων τῶν διατάξεων τοῦ νόμου αὐτοῦ καὶ στοὺς δημοτικούς υπαλλήλους ἄλλὰ κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν.

Κατόπιν αὐτοῦ οἱ συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις τῶν δημοτικῶν υπαλλήλων ἀρχισαν ν' ἀνησυχοῦν ν' ἀμφισβῆλλουν γιὰ μιὰ σωστὴ, μιὰ ὁλοκληρωμένη, ἀπόφασιν ἢ ὁποῖα θὰ τοὺς ἐξασφάλιζε ὄλα τὰ εὐεργετήματα τοῦ νόμου.

Τελικὰ ἡ ἀπόφασιν αὐτῆ τοὺς στέρησε: α) τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ἐπὶ πέντε (5) μῆνες (ἐφαρμόσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1978 ἀντὶ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1978 πὸ ἐφαρμόσθησαν στοὺς δημοσίους κλπ. υπαλλήλους καὶ β) τὴν ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ ἴδιου νόμου (754/78) μὲ τὴν ὁποῖα οἱ ἄμοιβῆς πὸ καταβάλλονταν σὲ κάθε υπάλληλο ὡς ὑπερωριακὴ ἀποζημίωσιν, στοὺς μῆνες Νοέμβριον — Δεκέμβριον 1977 διατηρήθησαν μὲ τὴ μορφή τοῦ προσωρινῶ ἐπιδόματος τὸ ὁποῖο θὰ μειωνόταν σταδιακὰ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1978.

2) Μιὰ δεύτερη ἀλλὰ καὶ πιὸ πρόσφατη περίπτωσιν ὁδικίας σὲ ἕαρος τῆς τάξεως τῶν δημοτικῶν υπαλλήλων εἶναι: α) ἡ μὴ ἐφαρμογὴ καὶ β' αὐτοὺς τῆς διατάξεως τῆς παρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νόμου 887/73 μὲ τὴν ὁποῖα προβλέπεται ἡ οἰκονομικὴ προαγωγή στὸ 5ο ἑαθμὸ τῶν υπαλλήλων ΑΤ, ΑΡ καὶ ΜΕ γιὰ τοὺς ὁποίους δὲν προβλέπεται ἐπαθμολογικὴ ἐξελίξις πέραν τοῦ 6ου βαθμοῦ, μὲ τὴν αἰτιολογίαν, ὅτι προκειμένου νὰ ἐφαρμοσθῆ ἢ πιὸ πᾶντι διατάξις στοὺς δημοτικούς υπαλλήλους

λήλους θεωρεῖ ἀπαραίτητη προϋπόθεσιν τὴν ὑπαρξὴ θέσεως 5ου βαθμοῦ στὸν οἰκείον κλάδον, πρᾶγμα γιὰ τὸ ὁποῖο δὲν ἀναφέρεται ὁ Νόμος καὶ β) ἡ μὴ επέκτασιν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ ἴδιου νόμου (887/79) πὸ ἀναφέρεται στὴν ὑπαρξὴ δικαιοῦματος κρίσεως γιὰ τὴν πρώην Α' κατηγορίαν τῶν δημοσίων ἐκείνων υπαλλήλων ἄλλὰ κα' τῶν πολεμιστῶν τῶν προστατευομένων ἀπὸ τὸν Α.Ν. 1836/51, πὸ διορίσθησαν μὲ οἰαδήποτε σχέσιν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ δημοσιοὑπαλληλικοῦ Κώδικα (1811/51) δηλαδὴ περιπτώσεις πὸ ἀντιστοιχοῦν στοὺς δημοτικούς ἐκείνους υπαλλήλους καὶ πολεμιστὰς πὸ διορίσθησαν μὲ οἰαδήποτε σχέσιν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ δικοῦ τους Κώδικα.

Πρὸς ἀποκατάστασιν λοιπὸν τοῦ δικαίου μὲ γνώμονα τὴν ἴση μεταχείρισιν καὶ στὴ διορθωσιν τῶν γενομένων ἀδικιῶν καὶ τῆς ἀνισότητος μεταξὺ υπαλλήλων πὸ διέπονται ἀπὸ τίς ἴδιες βαθμολογικὰς καὶ μισθολογικὰς διατάξεις, ἀποδίδονται, προτείνουμε τὴν ἀποδοχὴ καὶ ψήφισή του μὲ ἀρθρον μόνον σχεδίου νόμου τὸ ὁποῖο ἔχει ὡς ἐξῆς:

Ἀθῆναι, 11 Ἀπριλίου 1980

Ὁ προτείνων βουλευτὴς
ΧΡ. ΦΥΣΣΑΣ

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Περὶ αυτομάτου επέκτασεως στοὺς Δημοτικούς Ὑπαλλήλους τῶν εις τοὺς Δημοσίους Ὑπαλλήλους ἀρρωστών διατάξεων.

Ἄρθρον μόνον.

Γενικοὶ ἢ εἰδικοί Νόμοι, Διατάγματα καὶ ἀποφάσεις, ἀρρωστώντες Δημοσίους Ὑπαλλήλους καὶ ρυθμίζοντες κατ' ἄλλον τρόπον τὰ τῆς διαβαθμίσεως καὶ κατατάξεως μονίμου προσωπικοῦ εἰς κλάδους ὡς καὶ τῶν εἰδικῶν προσόντων διορισμοῦ εἰς τὰς θέσεις ταύτας, τῶν καθήκόντων, περιορισιῶν καὶ ἀστικῆς εὐθύνης, δοκιμαστικῆς ὑπηρεσίας, τῶν ἀποδοχῶν, ἀδειῶν, πάσης φύσεως νοσηλειῶν, ἐξόδων κηδείας, τηρήσεως τῶν ἀτομικῶν φακέλων, καὶ μητρώων συντάξεως, ἐκθέσεως ὑπηρεσιακῆς ἱκανότητος, τοποθετήσεως, μετακινήσεως, ἀποσπασεως, μετατάξεως, προαγωγῶν, διαθεσιμότητος, ἀργίας, ἀρχιότητος, προβαδίσματος, ἡθικῶν ἀμοιβῶν καὶ ἐπιτίμων τίτλων, τῆς λύσεως τῆς υπαλληλικῆς σχέσεως καὶ τοῦ πειθαρχικοῦ ἐν γένει δικαίου, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν Δημοτικῶν υπαλλήλων, καὶ κατὰ τὰς ἐκάστης διὰ τοὺς Δημοσίους Ὑπαλλήλους χρονολογίας.

Τυχὸν ἀδυναμία αυτομάτου ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω διατάξεων λόγω εἰδικῶν συνθηκῶν περιορισμένου ἀριθμοῦ θέσεων μονίμων υπαλλήλων τῶν Ἀττικῶν ἐν τῷ συνόλῳ ἢ κατὰ κλάδον ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἐκδιδομένης ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς μηνός, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῶν ἀνωτέρω ὑπὸ ρύθμισιν διατάξεων.

Ἀθῆναι, 11 Ἀπριλίου 1980

Ὁ προτείνων βουλευτὴς
ΧΡ. ΦΥΣΣΑΣ